

Chord 2Qute USB DAC

Too Cute To Handle?

Chord 2Qute USB DAC

*Afgelopen najaar stak ik mijn bewondering voor de klankmatige prestaties van de **Chord Hugo** hoofdtelefoonversterker annex da-converter niet onder stoelen of banken. Maar hoewel ik daar toen niets over schreef, knaagde er toch een licht (en persoonlijk) voorbehoud aan mijn enthousiasme. Ik dacht namelijk stiekem dat het weliswaar een prachtig klinkende converter was, maar dat ik waarschijnlijk nooit gebruik zou maken van de hoofdtelefoonversterker in het apparaat. En hoe je het ook wendt of keert; dan wordt de aanschafprijs toch anders bekeken...*

Dat moet Chord zelf ook gedacht hebben, want eerder dit jaar werd een tweetal nieuwe converters geïntroduceerd die dit 'probleem' oplossen. De Hugo TT is de overtreffende trap van de Hugo, maar het was de goedkopere 2Qute die mij de oren deed spitsen. Dat zou namelijk een kruising worden tussen de Hugo (minus de accu en de hoofdtelefoonversterker) en de meer voor desktop-gebruik bedoelde Qute EX DAC. Zodra er een exemplaar beschikbaar was werd er dan ook een luistersessie gepland, om dit nieuwe kleinood eens aan een grondige muzikale hindernisbaan te onderwerpen.

2Qute \approx Hugo \neq Qute EX

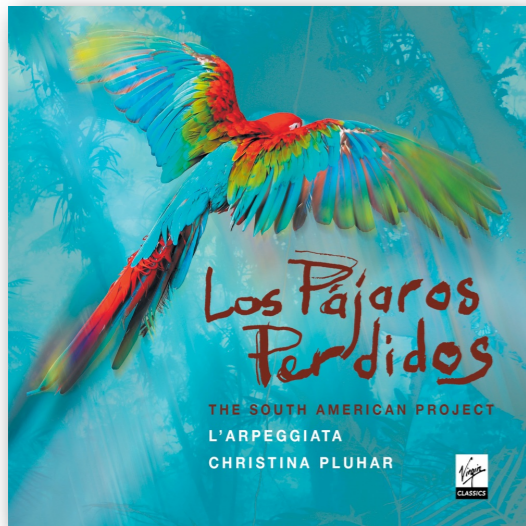
Voor wie geen wiskunde heeft gehad: bovenstaande vergelijking betekent dat de Chord 2Qute vrijwel identiek is aan de Hugo (op de eerder genoemde verschillen na), maar niet aan de Qute EX. Die kan wat het digitale deel betreft op papier namelijk hetzelfde als de 2Qute (en de Hugo), maar heeft een oudere chipset aan boord. De chipset in de 2Qute en de Hugo zijn identiek. Er is echter nóg een belangrijk verschil. De Qute EX kiest op basis van het aangeboden digitale signaal altijd zelf de ingang waarvan hij muziek weergeeft, maar geeft daarbij voorrang aan de USB-ingang. Zo lang er dus een digitale datastroom naar de USB ingang van de Qute EX loopt zal hij niet overschakelen naar de coaxiale of optische ingang. Je zult de USB datastroom dus eerst moeten stoppen, bijvoorbeeld door het afspelen in iTunes of een andere player te beëindigen. Dat is niet altijd even handig. De 2Qute heeft nu echter een kleine drukknop waarmee je zelf ingang kunt kiezen. Beter!

De Setup

De set waarop ik luisterde was exact dezelfde als bij de review van de [AudioQuest USB-kabels](#), en ik gebruikte in eerste instantie de AudioQuest Cinnamon USB-kabel om de 2Qute met de Mac mini te verbinden. Ook daarover straks nog wat meer trouwens. De drie tracks die ik uitkoos als muzikale munitie bestrijken een breed klankpalet en komen uit zeer verschillende genres. De luisterlinks vind je als gewoonlijk onder deze review.

Muziek!

De eerste tonen die uit de 2Qute vloeiden waren van het prachtige album *Los Pájaros Perdidos* (De Verloren Vogels) van Christina Pluhar met haar ensemble L'Arpeggiata. De moderne Latijns-Amerikaanse volksmuziek die ze op dit album speelt krijgt een zeer authentieke twist door het gebruik van instrumenten uit de 16e en 17e eeuw. En dat klinkt verrukkelijk! Het samenspel tussen harp en gitaar krijgt met de 2Qute een heerlijke analoge klank en het laag van de grote

trommel die heel subtiel het ritme aangeeft is putdiep en mooi afgemeten. Ik hoor meteen de vloeiendheid die me in de Hugo ook zo ontzettend beviel. De aanstekelijke timing en de manier waarop de ruimtelijke details perfect in verhouding zijn met de instrumenten klinken me vooral 'analoog' in de oren. Het beeld dat de Chord 2Qute neerzet is groot en diep en reikt een

aardig eind buiten de luidsprekers. Dus zo op het eerste gehoor is de 2Qute inderdaad een waardige vervanger voor wie minder behoefte heeft aan de portable functionaliteit van de Hugo.

Het album *Liberetto II* van Lars Danielsson beluister ik in hoge resolutie (24/96). Het nummer *Passacaglia* bevat enorm veel spanning door het ingehouden maar ijzersterke percussiewerk met fel gespeelde brushes. De contrabas van Danielsson is sonoor en heerlijk houtig van klank, en weet elke 'honkerigheid' feilloos te omzeilen. De opname is geweldig, en laat opnieuw de onweerstaanbare timing van de 2Qute horen. Rond 3'32 is er een 'break' waarin

subtiel aanzwellende strijkers mij, puur door hun klankrijkdom, bijna tot tranen toe beroeren. De muzikale communicatie is dus van een erg hoog niveau, want anders werkt die 'shortcut' van het brein naar het hart niet zo goed.

Als laatste luister ik naar de track *Antropofagia* van Gui Buratto, van zijn album *Abaporu*. De breed geplaatste percussie-effecten in het intro dwarrelen me links en rechts om de oren en als de loei-strakke beat begint hoor ik achter de rechter luidspreker duidelijk een diep in de mix verstopt hi-hatje dat op mindere sets verzuipt. Ook in dit nummer zit een break die veel zegt over de kwaliteit van de weergave. Op 3'04 begint een synthesizer-arpeggio waarin zeer snel na elkaar gespeelde toetsaanslagen zitten. Terwijl de onderliggende baslijn diep blijft knorren kan ik elke noot apart horen, wat mij twee dingen vertelt: de 2Qute is pijlsnel, en érg goed in het ontrafelen van complexe muzikale passages.

2Qute versus Qute EX versus Hugo

en in de analoge zachtheid. Bij de Qute EX is, in een direct vergelijk, nog een minuscuul spootje van zijn digitale karakter in het geluid te herken-

Ik ontkom er niet aan om de 2Qute met de EX en de Hugo te vergelijken, maar ik wil daar in deze review niet té diep op ingaan. Een paar opmerkelijke zaken kan ik echter niet onvermeld laten. De Qute EX laat meteen goed horen waarom hij diverse awards heeft gewonnen in zijn prijsklasse. Er is snelheid, diepte en klankkleur. De familiegelekenis is duidelijk, al geeft hij ten opzichte van de nieuwere 2Qute wel wat toe. Het verschil zit hem in de vloeiendheid

nen. Dat uit zich vooral in het nét niet bereiken van die aan puur analogo herinnerende rondheid van de 2Qute. Het vergelijk met de Hugo levert ook een verrassing op. Want aangezien de schakeling (op de hoofdtelefoonversterker na) identiek is verwacht ik dat ze precies hetzelfde zullen klinken, maar er is toch een klein verschil te horen. Waarschijnlijk speelt de accu in de Hugo, die feitelijk als voedingsbuffer werkt, daar een kleine maar herkenbare rol in. En nu komt het echt op voorkeur aan. Beiden zijn heerlijk vloeiend van karakter, maar de Hugo neigt naar een nóg grotere, buis-achtige verfijning in het midden en hoog (noem dat maar 'rust' in het geluid'), met een wat minder strak laag, terwijl de 2Qute in het midden en hoog net iets enthousiaster speelt, een groter beeld projecteert en in het laag wat strakker is. Mijn voorkeur verandert mee met de muziekkeuze, dus ik zou het niet kunnen zeggen. Bovendien zijn de verschillen zeer subtiel en zul je ze minder goed horen op een set die een minder hoog oplossend vermogen heeft als die waar ik voor deze review gebruik van maak.

USB Doet Ook Nog Mee

Dat USB-kabels veel verschil kunnen maken heb ik onlangs al in een andere review beschreven. Als ik de AudioQuest Cinnamon aan de Chord 2Qute vervang door een AudioQuest Carbon neemt de detaillering toe en lijkt het beeld zich nog wat verder naar alle kanten uit te strekken. De vloeiendheid blijft ongewijzigd maar het laag wordt nog een tandje strakker. Het grootste verschil zit hem echter in de 'druk' van het geluid. De tastbaarheid wordt groter omdat instrumenten meer textuur krijgen. Of, in gewoon Nederlands: alles klinkt net wat levensechter. Duidelijk een stap hoger dus. Met de AudioQuest Coffee krijg je van alles nog een flinke schep meer, en door het DBS systeem aan deze kabel krijgt de weergave aanzienlijk meer rust, waardoor op microniveau en in de ruimtelijke weergave veel meer lijkt te gebeuren. De Coffee is de duidelijke winnaar, en wat mij betreft qua prijs ook nog te verantwoorden. De goedkopere Pearl en Forest en het veel duurdere topmodel Diamond zijn naar mijn smaak te ver uit verhouding met de prijs van de Chord 2Qute.

Onder De Streep

Is de Chord Electronics 2Qute inderdaad 'too cute to handle'? Absoluut niet. Hij koppelt een verrukkelijke, buis-achtige vloeïendheid aan een krachtig en warmbloedig enthousiasme en geeft daardoor een haast analoog karakter aan alles wat je ermee afspeelt. Het klankverschil met de duurdere Chord Hugo is niet groot en valt niet eenduidig in het voordeel van één van beide uit. Als je dus de portable functionaliteit van de Hugo niet nodig hebt en het grotere gebruiksgemak bij gebruik op de desktop of in een grote hi-fi-set wel ziet zitten, dan is de Chord Electronics 2Qute in deze prijsklasse wat mij betreft, en zonder voorbehoud, de te kloppen kandidaat.

Extra informatie

Voor meer informatie en prijzen over de beschreven Chord Electronics 2Qute USB DAC, zie onze webwinkel:

Chord 2Qute USB DAC (niet meer leverbaar)

Spotify

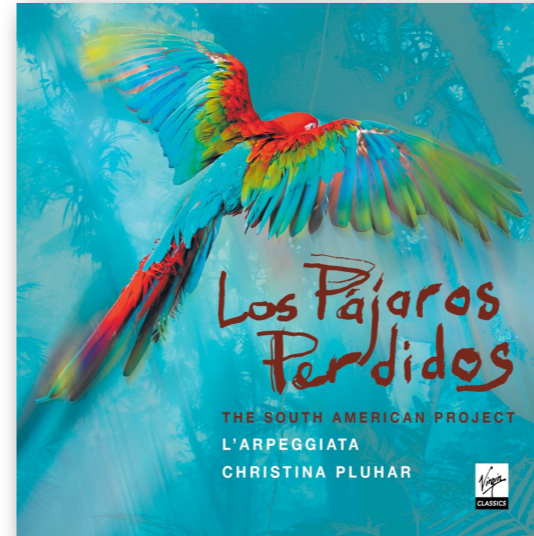

Christina Pluhar - Pájaros Perdidos
Lars Danielsson - Liberetto II
Gui Boratto - Abaporu

Tidal

Christina Pluhar - Pájaros Perdidos
Lars Danielsson - Liberetto II
Gui Boratto - Abaporu

art`s excellence

© 2015 art`s excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art`s excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.